

Euroopa konkurentsivõime tugevdamine

Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa konkurentsivõime tugevdamise kohta - tööstuslike muutuste tagajärjed poliitikale ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate roll (2004/2154(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist “Kohanemine struktuuriliste muutustega: tööstuspoliitika laienenud Euroopale” (KOM(2004)0274);
- võttes arvesse komisjoni teatist “Proaktiivne konkurentsipoliitika konkurentsivõimelise Euroopa loomiseks” (KOM(2004)0293);
- võttes arvesse Euroopa põhiseaduse lepingu artiklit II-76 (Ettevõtlusvabadus);
- võttes arvesse 23.–24. märtsi 2000 Lissaboni Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeldusi ja Euroopa Parlamendi 15. märtsi 2000. aasta resolutsiooni¹ enne nimetatud Euroopa Ülemkogu;
- võttes arvesse Koki raportit kasvu ja tööhõive kohta, mis esitati nõukogule ja komisjonile 3. novembril 2004;
- võttes arvesse komisjoni teatist “Koostöö majanduskasvu ja töökohtade nimel: Lissaboni strateegia uus algus” (KOM(2005)0024);
- võttes arvesse 22. ja 23. märtsi 2005 Brüsseli Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeldusi;
- võttes arvesse komisjoni teatist “Ehitades meie ühist tulevikku: laienenud liidu poliitikaväljakutsed ja eelarvevahendid 2007-2013” (KOM(2004)0101) ning komisjoni teatist “Finantsperspektiivid 2007-2013” (KOM(2004)0487);
- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu nõukogu määrus, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta (KOM(2004)0492);
- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta (KOM(2004)0495);
- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2000. aasta otsust, mis käsitleb mitmeaastast kava ettevõtjate ja ettevõtlusvaimu, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKE) arendamiseks (2001–2005)²;

¹ EÜT C 377, 29.12.2000, lk 164.

² EÜT L 333, 29.12.2000, lk 84.

- võttes arvesse Euroopa väikeettevõtluse hartat, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu Santa Maria da Feiras 2000. aasta juunis;
 - võttes arvesse komisjoni aruannet Euroopa väikeettevõtluse harta rakendamise kohta (KOM(2005)0030);
 - võttes arvesse komisjoni teatist, mis käsitleb riskikapitali tegevuskava elluviimist (KOM(2003)0654);
 - võttes arvesse komisjoni teatist "Euroopa haldus: parem õigusloome" (KOM(2002)0275);
 - võttes arvesse komisjoni teatist mõjuanalüüsi kohta (KOM(2002)0276);
 - võttes arvesse oma 11. juuli 1991. aasta resolutsiooni ühenduse tööstuspoliitika kohta avatud ja konkureerivas keskkonnas¹, oma 29. juuni 1995. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta, mis käsitleb tööstuse konkurentsivõime poliitikat ELile,² ning oma 23. oktoobri 2003. aasta resolutsiooni tööstuspoliitika kohta laienenud Euroopas³;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust (A6-0148/2005),
- A. rõhutades ELi tööstussektori tähtsust, mis on töökohtade loomise, rikkuse tekke ja teenustesektori tegevuse allikas;
 - B. jagades komisjoni lähenemist, mis põhineb Euroopa tööstuse konkurentsivõimelisuse nõudel ja mille eesmärk on kohaneda tööstuslike muutustega;
 - C. nentides, et tööstussektori tulevik on tihedalt seotud teenuste sektori majanduskasvuga, et teenused aitavad kaasa tootmise suuremale tootlikkusele ning tootmise kasv suurendab nõudlust teenuste järele;
 - D. tundes rõõmu ELi uue kasvu- ja tööhõivestrateegia väljatöötamise üle; tuletades meelde ELi mahajäämust tööstuspoliitika valdkonnas ning vajadust tegutseda kiiresti ja tõhusalt;
 - E. tõdedes, et ELi laienemine muutis oluliselt selle tööstuslikku struktuuri ning et rahvusvaheline konkurents surve on tugevnenud;
 - F. märkides tööstuspoliitika piirkondlikku laadi ja tööstusettevõtete teise kohta üleviimise laastavat mõju; rõhutades tööstuse restruktureerimise tähtsust piirkondades, kus toimub majanduse restruktureerimine;

¹ EÜT C 240, 16.9.1991, lk. 213.

² EÜT C 183, 17.7.1995, lk 26.

³ ELT C 82 E, 1.4.2004, lk 627.

- G. arvestades, et ELi ees seisab seoses elanikkonna vananemisega tohutu demograafiline probleem, millel on tööstussektorile selged tagajärjed, sealhulgas tööjõuturul osalemise languse näol;
- H. arvestades, et konkurentsivõime saavutamine sõltub inimressurssidest ning et tööhõive kvantitatiivne ja kvalitatiivne parandamine puudutab ka tööstust;
- I. arvestades, et tööstus ei ole ühtlane tervik ja sektoripõhine lähenemine võimaldab konkurentsivõime faktoreid paremini hinnata; et tuleb võtta arvesse ettevõtjate, eelkõige väikeettevõtjate laadi, suurust ja tegevusala; tuletades meelde üle 95% liidu ettevõtjatest moodustavate väikeettevõtjate majanduslikku ja ühiskondlikku tähtsust ning nende võtmerolli Lissaboni strateegia elluviimisel;
- J. märkides, et tööstuspoliitika praegused tagasihoidlikud vahendid ei võimalda tööstust kõrgtehnoloogiale ümber orienteerida; nii avalik kui ka erasektor peavad tegema suuri pingutusi, rahastamaks uurimis- ja arendustööd;
- K. leides, et on möödapääsmatu parandada õiguslikku raamistikku, milles ettevõtjad arenevad, samuti nende juurdepääsu ühenduse programmidele, tagades samas ettevõtjate, sealhulgas väikeettevõtjate vajaduste arvessevõtmise, arvestades samal ajal nõuetekohaselt vajadusega leevendada seadusandlikku ja halduskoormust;
- L. võttes arvesse vajadust ajakohastada teave ELi tööstuse olukorra kohta pärast 2004. aastat,

Euroopa tööstuspoliitika eesmärkide määramine

1. tervitab asjaolu, et komisjon on otsustanud seada tööstuspoliitika üheks Euroopa tegevuskava prioriteediks;
2. toetab ennetava tööstuspoliitika edendamist, et soodustada ja ennetada struktuurilisi muutusi ning arendada Euroopas tugevat ja konkurentsivõimelist tööstuslikku baasi;
3. tunnustab deindustrialiseerimise ja struktuuriliste muutuste eristamist ning nõustub komisjoni hinnanguga (teatises KOM(2004)0274), mille kohaselt peab Euroopa tööstus toime tulema struktuuriliste muutuste protsessiga, mis on üldjoontes kasulik ja mida tuleb ergutada; märgib siiski, et tööstussektori muutuste analüüs ei ole täielik ning ettevõtete ümberpaigutamiste kohta puuduvad kindlad andmed; on seetõttu arvamusel, et komisjon peaks paluma Euroopa muutuste järgimiskeskusega (EMCC) tihedat kootööd tegeval ja suurel määral viimase olemasolevatel teadmistel ja asjatundlikkusel tugineval ekspertgrupil koostada Euroopa Ülemkogule selleteemalise aruande;
4. leiab, et üks tööstuspoliitika peamisi eesmärke peab olema tööhõive suurendamine; peab möödapääsmatuks muuta tööstus noorte silmis atraktiivsemaks; taotleb suuremat teavitamist tööstusega seotud ametitest ja oskustest ning kvalifikatsiooni tunnustamise Euroopa poliitikast ja elukestvast õppest; palub sotsiaalpartneritel sellele eesmärgile kaasa aidata ning võtta enda kanda osa vastutusest ühistegevuse edendamise eest;
5. on arvamusel, et sotsiaaldialoog peaks aitama kaasa kõige tulemuslikumate ja ohustatumate sektorite kindlakstegemisele; Euroopa tööstusarengu konverentsist, kus

osalevad sotsiaaldialoogi partnerid, eelkõige Dublini Fond, mis on asjatundja sotsiaaldialoogi ja kogemuste vahetamise alal ning viib läbi sektoriviisilisi uuringuid, võiks kujuneda regulaarne kohtumine nimetatud osalejate ja komisjoni vahel;

6. märgib, et tööhõive tööstussektoris kipub olema pigem meeste pärusmaa; soovib, et komisjoni elukestva õppe programmi raames soositaks naiste koolitamist karjääriks tööstussektoris;
7. taotleb suuremaid jõupingutusi inimressursside arendamisel, mis aitab oma innovatsioonivõimalustega kaasa tööstuse pikaajalisele konkurentsivõimele; peab mõõdapääsmatuks muuta tööstus noorte silmis atraktiivsemaks; taotleb suuremat teavitamist tööstusega seotud ametitest ja oskustest ning kvalifikatsiooni tunnustamise Euroopa poliitikast ja elukestvast õppest;
8. soovib, et tööstuspoliitika soosiks Euroopa "tööstustšempionide" tekkimist;
9. leiab, et Euroopa teaduspoliitika vahendeid, näiteks tehnoloogiaplatvorme ja tehnoloogilisi algatusi tuleks kasutada tööstuse konkurentsivõime edendamiseks;
10. leiab, et Euroopa tööstuspoliitika peab tugevdama tööstuse uuenduste tegemise võimet, sealhulgas tehniliste, tehnoloogiliste ja turu uuenduste vallas;
11. on arvamusel, et kasvav konkurents uutelt riikidelt peaks ergutama ametivõimudel looma soodsaid tingimusi uute tootmisalade või toomiskombinatsioonide tekkimiseks, mis loovad lisaväärtust ja kvaliteetseid töökohti ning peaksid tagama Euroopale võrreldava eelise;
12. leiab, et ELi tööstuspoliitika peaks viima tasakaalustatud arenguni, säilitades sotsiaalse ühtekuuluvuse;
13. rõhutab, et majanduslikud ja sotsiaalpartnerid peavad mängima struktuuriliste muudatuste edendamisel ja ennetamisel mängima rolli, mis võimaldab neil sõlmida kokkuleppeid uuenduslike töömeetodite edendamiseks ja töötajatele sellega kohanemiseks vajaliku koolituse andmiseks;

Euroopa tööstuspoliitika erinevate mõõtmete arvessevõtmine

14. jagab komisjoni sektoripõhist lähenemist ning soovib, et komisjon teeks sõltumatu ja objektiivse kokkuvõtte iga sektori konkurentsivõimest muuhulgas globaalses kontekstis; taotleb seda, et nende diagnostiliste sektorianalüüside puhul võetaks arvesse tööhõivet ja tööstuse mõju tööjõupiirkondadele ning hinnataks keskkonna- ja sotsiaalprobleeme; usub, et need diagnoosid peavad aitama selgitada ja ennetada vajadusi, mis tööstusel tekivad;
15. arvab, et konkurentsivõime üksikute sektorite kaupa hindamise kasuteguri tagamiseks ning tööhõive küsimuste nõuetekohaseks arvessevõtmiseks tuleks konsulteerida sotsiaalpartneritega ja võimaluse korral kutsuda neid üles osalema hindamiste ettevalmistamises;

16. palub, et sektoripõhisel lähenemisel võetaks arvesse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate rolli tootmise ja allhangete valdkonnas ning väikeste ja keskmise suurusega tööstusettevõtjate rolli koostöösidemetes arendamises; palub, et nimetatud lähenemisel võetaks arvesse ka mikroettevõtjaid, kes moodustavad rohkem kui 92% ELi ettevõtjatest; kinnitab veel kord Euroopa väikeettevõtluse harta tähtsust ning palub uuesti anda sellele õiguslik kaal; soovib, et nõukogu teeks vastava otsuse;
17. avaldab kahetsust, et komisjon ei ole teinud vajalikke pingutusi tööstussektori muutustest eriti tugevasti mõjutatud sektorite ja piirkondade abistamisel, kuivõrd ametivõimudel on ülesanne viia ellu konkreetsetel asjaomastele töötajatele, piirkondadele ja sektoritele suunatud lühiajalise toimega poliitikat; struktuurifonde, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi võiks sellele vastavalt suunata;
18. rõhutab tööstuse struktureerivat mõõdet Euroopa territooriumil; palub komisjonil seda arvesse võtta läbirääkimistel struktuurifondide ja raamprogrammi kohta; soovib, et konkurentsivõimeliste tööstusliitude loomiseks ja arendamiseks eraldatakse vastavad vahendid; rõhutab samal ajal, et tulemuse kvaliteet on sama tähtis kui nimetatud fondidesse investeeritud raha;
19. teeb ettepaneku võtta komisjoni aruande põhjal vastu erimeetmed nendes sektorites, mida ümberpaigutamised eriti mõjutavad, eristades ümberpaigutamisi ELi piires ja väljaspool selle piire, ning sektorites, millel on suhtelised eelised ja/või kus kasutatakse kõrgtehnoloogiat, võttes muuhulgas arvesse nende sektorite ühiskondlikku ja piirkondlikku mõju;
20. tunneb muret selle pärast, et uute liikmesriikide tööstuse kohta napib andmeid; palub, et komisjon koostaks tööstuse ülevaate koos tegevuskavaga, et vältida tööstust ja tööhõivet ähvardavaid ohte; palub, et komisjon jälgiks edasi *acquis'* kohaldamist siseturu valdkonnas nendes riikides; toonitab teadmiste puudumist väikeettevõtjate, eriti käsitöövaldkondades tegutsevate väikeettevõtjate kohta kõikides liikmesriikides, sealhulgas ka vanades liikmesriikides, ning kordab oma palvet teha nende ettevõtjate kohta statistilised ja majandusuuringute ning -analüüsid;
21. rõhutab komisjoni peamist järeldust, mille kohaselt tuleb uute liikmesriikide esialgu veel õrna konkurentsivõime säilitamiseks eeskirju lihtsustada, ning on arvamusel, et kui soovitakse tugevdada üldist konkurentsivõimet ja tagada tööhõive tegelikku kasvu, tuleks sellist kergemale õigusloomele suunatud lähenemisviisi rakendada kõikidele liikmesriikidele;
22. tuletab meelde liidu ees seisvat tõsist väljakutset seoses töötajate eelseisva pensionilejäämisega ning rõhutab, et kaalul on miljonid töökohad; palub komisjonil ja nõukogul koostada ühenduse strateegia, mille asjus jõutakse kokkuleppele ettevõtjaid esindavate organisatsioonidega, et soodustada olemasolevate elujõuliste ettevõtjate õigusjärglust;

Meetod ja õiguslik raamistik, mis teenivad meie eesmärgi tööstuse valdkondades

23. arvab, et tööstuspoliitika peab muutuma uuendatud Lissaboni strateegia koostisosaks; palub, et nende kolme samba puhul võetaks arvesse tööstusmõõdet;

24. tervitab Lissaboni eesmärkide elluviimise tegevuskava ettepanekut ja nõuab, et see sisaldaks täpseid eesmärke, mis liikmesriigid peavad saavutama; arvab siiski, et valitud kümme temaatilist prioriteeti ei võta selles staadiumis piisavalt arvesse tööstuslikke panuseid;
25. usub, et erinevate tööstuse konkurentsivõimet mõjutavate ühenduse poliitikate vahelise sünergia parem ärakasutamine on võimalik üksnes siis, kui see eesmärk Lissaboni eesmärkide elluviimise tegevuskavas selgesti välja tuuakse;
26. peab komisjoni parema õigusloome kohustust prioriteetseks; soovib, et Euroopa Parlament ja nõukogu aitaksid sellele kaasa; palub komisjonil ja liikmesriikidel määrata kindlaks konkreetset eesmärgid olemasoleva õigusliku raamistiku lihtsustamisel ja täielikul rakendamisel üksikute sektorite kaupa;
27. taotleb uute õigusnormide mõju hindamise korra parandamist; avaldab kahetsust, et kõnealune kord piirdub ettevõtjatega üldiselt ega analüüsi mõju väike- ja mikroettevõtjatele, hoolimata nende tähtsusest; kahetseb ühtlasi kõnealuse korra vähest läbipaistvust ning asjaolu, et ettevõtjaid esindavatel organisatsioonidel on võimatu reageerida mõju analüüsile; ootab, et komisjon võtaks selle korra rakendamiseks vastu selge ja läbipaistva meetodi, mis hõlmab asjaomaste tööstussektori osaliste tõhusat kaasatust;
28. nõuab, et komisjon konsulteeriks kõigi sotsiaalpartneritega, eriti ametiühingutega;
29. rõhutab vajadust stabiilse makromajandusliku raamistiku kättesaadavuse järele, millele ettevõtjad saavad rajada oma majandusproгноosid; peab seetõttu otstarbekaks majanduspoliitika üldsuuniste (BEPG) ja Euroopa tööhõivepoliitika suuniste (EEPG) paremat ärakasutamist;

Vahendid, mis toetavad Euroopa tööstust

30. rõhutab, et paljud olemasolevad vahendid ei ole piisavalt lihtsad, et neid saaksid kasutada kõik ettevõtjad; rõhutab väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate halduskoormuse vähendamiseks mõeldud meetmete tähtsust; märgib, et väikeettevõtjad saavad olemasolevatest ühenduse programmidest nende keerukuse, nõutavate garantiide või haldusraskuste tõttu endiselt vaid piiratud kasu; palub komisjonil neid parandada ja alustada konsultatsioone ettevõtjaid esindavate organisatsioonidega, et suurendada nende tõhusust, pidades eriti silmas võimalusi teadus- ja arendustegevuse ülekandmiseks väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, ning korraldada liikmesriikide toel sihtotstarbelisi teavituskampaaniaid;
31. taotleb, et teadus- ja arendustegevuse 7. raamprogramm näeks ette selge pikaajalise strateegia tööstuse, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate uuendusvõime tugevdamiseks; toetab pikaajaliste avalikku ja erasektorit ühendavate tööstuslik-tehnoloogiliste kavade arendamist;
32. taotleb tehnoloogiaplatvormide edasist tugevdamist, arvestades, et need on innovatsiooni ja Euroopa tööstuse põhilised toetusvahendid; leiab, et tehnoloogiaplatvormid peaksid olema välja töötatud nii, et need arvestaksid Euroopa

tööstuse struktuuriga, mis koosneb eeskätt väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest;

33. rõhutab Euroopa majanduse konkurentsivõime probleemi, mis tuleneb osalt vastuolust teaduslike teadmiste (mille varud ELis on küllaldased) genereerimise ja puuduliku võime vahel neid teadmisi innovatsiooniks ning eriti tootmiseks muundada; rõhutab, et ettevõtjate osalemine finantstoetuse prioriteetide jaotamises võib olukorda parandada ning seetõttu tuleb 7. raamprogrammis teha jõupingutusi ettevõtjate osalemise ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate positsiooni parandamise suunas;
34. palub komisjonil uurida võimalikke viise konsolideerida teadus- ja arendustegevuse 7. raamprogrammi (FRDP) kaudu olemasolevaid ettevõtjate võrgustikke ja programmi Eureka, milles ettevõtjad on laialdaselt esindatud;
35. ootab, et konkurentsivõime ja uuenduslikkuse mitmeaastane kava toetaks Euroopa väikeettevõtjaid nende arengus ja oleks Euroopa väikeettevõtluse harta elluviimise vahend; leiab, et see võiks nii võimaldada kaasata need ettevõtjaid tõeliselt ELi tööstusstrateegiasse;
36. toetab ettevõtjatele antava abi kogusumma vähendamise eesmärki, kuid tuletab meelde, et mõned toetused on siiski vajalikud, et korvata teatud vajakajäämised turul, näiteks abi teadus- ja arendustegevuseks, koolituseks, eriti kutsekoolituseks ja praktika ajaks, nõustamisteenusteks ja ettevõtjate toetamiseks majandusarengu alal; peab mõõdapääsmatuks muuta tööstus noorte silmis atraktiivsemaks, näiteks teadus- ja arendustegevusele antava abi kaudu ja teavitamise kaudu tööstusega seotud ametitest ja oskustest ning kvalifikatsiooni tunnustamise Euroopa poliitikast ja elukestvast õppest; tunneb muret suurettevõtjatele mõeldud piirkondliku abi kavandatud üleüldise, väheste eranditega kaotamise pärast väljaspool piirkondi, mis on praegusel ajal EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 alusel abikõlblikud;
37. on seisukohal, et täieliku ja tõhusa rahvusvahelise konkurentsi tingimustes on vaja üha kvalifitseeritumat ja konkurentsivõimelisemat tööjõudu;
38. on seisukohal, et konkurentsivõime ja tööhõive ergutamiseks tuleb prioriteediks seada haridus ja koolitus, eelkõige uue tehnoloogia valdkonnas; selleks võiksid liikmesriigid läbi viia oma haridus- ja koolitussüsteemide objektiivse hindamise;
39. rõhutab vajadust teha jõupingutusi, et soodustada tõhusama teadus- ja innovatsioonipoliitika rakendamist, kaaludes kõrvalmeetmete võtmist, nagu siseturu väljakujundamine ning odavama ja paindlikuma patendipoliitika kehtestamine, mis annab väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele parema juurdepääsu;
40. märgib riigiabi tähtsust väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele liikmesriikides; palub komisjonil säilitada struktuurifondides kõik toetusvahendid majanduslikuks ja sotsiaal-majanduslikuks restruktureerimiseks piirkondades, kus ettevõtteid ümber paigutatakse; ärgitab rohkem arvestama väike- ja mikroettevõtjatega neis piirkondades ning üldisemas mõttes kogu ühtekuuluvuspoliitikas; palub komisjonil ja nõukogul selleks ühendada Euroopa väikeettevõtluse harta soovitusel lähenemise, konkurentsivõime ja koostöö eesmärkide prioriteetidega;

41. ootab intellektuaalomandi selgelt sõnastatud ja tõhusat raamistikku ning soovib näha intellektuaalomandi õiguste austamist ja ühenduse patente käsitlevate direktiivide edukat vastuvõtmist;
42. usub, et kõrvalmeetmete arendamine on esmatähtis, et aidata Euroopa tööstustel vallutada EList väljaspool asuvaid turgusid ning osaleda seega aktiivselt arenevate riikide majanduskasvus;
43. palub komisjonil määrata kindlaks vahendid (näiteks riskikapitalifondide loomine), mida saaks rakendada uute ettevõtjate tekkimise edendamiseks, eriti uue tehnoloogia sektoris, ja seda mitte üksnes liidu tasandil, ning soodustada meetmeid, mis toovad kaasa ärilisi lisahüvesid;
44. toetab soovitusi ettevõtjate rahvusvahelise arengu võimaldamiseks; soovib, et need sobiksid ka väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele; palub komisjonil rakendada WTO pakutud kaitsemehhanisme juhtudel, kui Euroopa tööstussektor on langenud ebaseaduslike kaubandustavade ohvriks;
45. rõhutab, et Euroopa rahaturgude killustatus takistab riskikapitali turgude toimimist, ning peab olukorra parandamist esmajärguliseks, et tagada ettevõtjatele lihtsam juurdepääs rahastamisallikatele; tuletab meelde vajadust soodustada ettevõtjate juurdepääsu rahastamisvahenditele ning arendada rahastamise kättesaadavust vastastikuse garantii skeemide näol; nõuab uuendusliku rahastamiskorra väljatöötamist, et vastata ettevõtjate, sealhulgas väike- ja mikroettevõtjate uutele materiaalsetele ja immateriaalsetele investeringuvajadustele, seda eriti standardite, tehnoloogiate, keskkonna ja turu arengu vallas; soovib, et võetaks meetmeid põhikapitali ja rahaliste vahendite ühendamise soodustamiseks ning et tehtaks jõupingutusi rahaliste vahendite, ettevõtjate, tööstuse ja ülikoolide omavaheliseks sidumiseks; nõuab, et selles kontekstis osutataks erilist tähelepanu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele suunatud vahenditele;
46. on arvamusel, et ebatäieliku turu olukorras peaksid ametivõimud ergutama tegevuse arendamist valdkondades, milles majandustegevuses osalejad peavad riske liiga suureks; selles kontekstis on lisaks vaja kiiresti määrata kindlaks suurt lisaväärtust tootvad sektorid, eelkõige uue tehnoloogia valdkonnas, mille arengut ametivõimud võiksid kvaliteetsete töökohtade tagamiseks edendada; peab ametivõimude kohuseks arendada ka teadusuuringuid ja innovatsioonitegevust positiivse välise mõju allikatena;
47. rõhutab, et tõhus tööstuspoliitika peab omandama üleilmse mõõtme, ning loodab, et liidu uusi välisabiprogramme ajavahemikuks 2007–2013 kasutatakse strateegiliselt Euroopa ettevõtjate, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate laienemise edendamiseks kolmandate riikide turgudele;
48. soovib, et uue finantsperspektiivi väljatöötamisel aastateks 2007–2013 võetaks arvesse Euroopa tööstuse ning eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tähtsust ja vajadusi;
49. usub, et kommunikatsiooni infrastruktuur ja logistiline süsteem mängivad otsustavat rolli tööstuse arengu ja majandusliku integratsiooni edendamisel laienenud liidus; arvab, et üleeuroopaline transpordivõrk, eriti selle piiriülesed lõigud vajavad kiiret

väljaarendamist, ning loodab, et ühenduse eelarvest antakse ajavahemikul 2007–2013 vajalikku toetust;

50. teeb ettepaneku, et riigiabi korra reformi raames ning Lissaboni eesmärkide kohaselt sätestataks kõiki valdkondi hõlmav selgepiiriline lähenemisviis innovatsiooni soodustamiseks; leiab, et innovatsioon, mida tuleks mõista laiemas tähenduses ning mis ei peaks piirduma üksnes tehnoloogiliste aspektidega, peab moodustama ühenduse tööstuspoliitilise strateegia põhieesmärgi;
51. juhib tähelepanu vajadusele edendada kõiki algatusi, mille eesmärk on võimaldada ettevõtjatel kasvada mastaapideni, mis on vajalikud nende tõhusamaks konkureerimiseks üleilmsel turul;
52. palub komisjonil hinnata regulaarselt teadusuuringute ja arendustegevuse ergutamise poliitika tulemusi, eelkõige loodud töökohtade osas, kuna rahaline tasand ei ole ainuke analüüsitav tasand;

o

o o

53. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.